www.svoboda-news.com

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАМОРСЬКОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ — РІК XXXI. — Число 26. — Джерзи Сити, Н. Дж., середа, 31. січня, 1923. — VOL. XXXI. — No. 26. — Jersey City, N. J., Wednesday, January 31, 1923. — THREE CENTS

ЗА ДВА ТИЖНІ

КІНЧИТЬСЯ ЗБІРКА НА ФОНД НЕГАЙНОЇ ДОПОМОГИ РІДНОМУ КРАЄВИ!

Українські громади: Візьміться сейчас до діла, щоб виконати сей народній обовязок, який на Вас полягає!

Поспішіться, аби до 12-ого лютого с. р. довершити 30,000-ний Фонд!

СЕНАТОР ДОМАГАЄТЬСЯ ПЕРЕПРОСИН ВІД АНГЛІЇ

ВАШІНГТОН, 29. січня. — Техаський сенатор Мекнадер вніс резолюцію, домагаючуся від президента Гардінга ждати від англійського уряду перепрошення за заяви Белфиша, котрий яко голова довжної англійської комісії він недавно безуспішно переговори у Вашінгтоні о справі сплати англійського воєнного довгу, а по повороті до Англії, мав, як донесли газети, заявити, що в Злучених Державах тяжко переговорювати в економічних справах, бо там всі такі справи находяться в руках політиків (нечесних політиків).

Він зажадав також від сенаторів Смута й Бертона, котрі представляли сенат на довжній конференції, аби вони предложили сенатови повний звіт з перебігу нарад.

„МИ ЄВРОПА ВЧИТЬСЯ ВЛАСНИМИ НЕЙДАЧАМИ" КАЖЕ СЕНАТОР МЕККОРМИК

ВАШІНГТОН, 29. січня. — Сенатор Мекнормик виголосив нині в сенаті довгу промову про ситуацію в Европі, заявляючися проти вмішування Злучених Держав в міждержавні справи Европи. Сенатор виказував, що Европа ніколи не додумається до належитого полагодження своїх клопотів так довго, поки вона своєю дотеперішною політикою не доведе себе до крайної руїни. Заким се станеться, Европа ніяк не дасться вратувати, і всякі зусиля Америки зійдуть на ніщо.

На основі такого розуміння ілінойський сенатор заявився за тим, аби федеральний уряд помагав вивозити американські рільничі продукти до Европи.

Справа сьої допомоги ще не полагоджена. Ряд сенаторів хотів приспішити ухвалу сенату в справі допомоги фармерам при продажі фармерських продуктів за границею, але їм не вдалося приспішити акції сенату.

ГАРДІНГ ЗАВОДИТЬ ДАЛЬШІ ОЩАДНОСТИ ЩОБИ ЗРІВНОВАЖИТИ ДОХОДИ З РОЗХОДАМИ

ВАШІНГТОН, 29. січня. — На півріччім збіранню голов всіх відділів федерального уряду президент Гардінг виголосив програмову промову, в котрій заявився за тим, щоби федеральний уряд заводив ще дальші ощадности, поки розходи уряду не вирівнаються з приходами. Гардінг висловив надію, що при добрій волі се може статися ще й сього року.

З ПРОГИБІЦІЙНОГО СКАНДАЛУ

ОЛБАНІ, 29. січня. — Андерсон, голова Протисалунової Ліги, котра поклала великі заслуги коло ухвалення прогибіції, просив уряд державного прокурора о деяку проволоку, щоби він міг предложити докази на неправдивість пороблених йому закидів.

Найбільші американські богачі Ракефелер, котрі піддержували Лігу великими жертвами, заявили, що вони більше не будуть давати підмоги сій організації. Їх жертви виносили рік-річно коло 100,000 долярів. В сій справі виявилося, що Ракефелери ніколи не давали жертв організаціям, в котрих збирачі таких жертв дістають комісове від добутих ними пожертвовань, та що Андерсон, аби для Ліги добути жертви від Ракефелера, поманіпулював виплати Ліги атк, що на зверха здавалося, що урядники Ліги побирають пенсію, коли на ділі вони побирали комісове.

НЮЙОРСЬКА ЛЕГІСЛАТУРА ЗА ВИНОМ І ПИВОМ

ОЛБАНІ, Ню Йорк, 29. січня. — Стейтова леґіслатура прийняла нині великою більшостю резолюцію, просячу американський конгрес предложити в приписаній конституцією спосіб поправку до ухвалений недавно конституційної поправки, запроваджуючої прогибіцію. Резолюція заявляється за легким вином і пивом.

За резолюцією стояли всі демократи. Республіканці заявилися проти неї.

ЧВЕРТЬ МІЛЯРДА ДОЛЯРІВ ДЛЯ АРМІЇ

ВАШІНГТОН, 29. січня. — Військовий комітет сенату предложив сенатови внесение на призначене на військові цілі сього фінансового року видатку в сумі 340 міліонів 341 тисяч долярів.

В той спосіб комітет сенату додав близько сім міліонів долярів до суми, ухваленої на се ціль палатою послів.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД БЕЗСИЛЬНИЙ У ВИКОНУВАННЮ ПРОГИБІЦІЇ

ВАШІНГТОН, 29. січня. — Високі федеральні урядники признають, що федеральний уряд помучається зовсім безсильним у виконуванню прогибіційного закона.

Одиноким їх ратунком булоби, якби англійський уряд згодився допомогти американському в його боротьбі проти пачки

ПОКИДАЄ ПРОВІД В ЮНІ ДЛЯ БІЗНЕСУ

Вільям Ле, голова юнії залізничих трейменів, покинув свій уряд, щоби обняти президентуру в Стейделмейєр Манофекчеріг Ко., котра має фабрикувати автоматичні задержувачі для поїздів.

Новий винахід, котрий фабрика має виробляти, задержує автоматично (без співдіяння людини) поїзд, коли щось попсується на торі. Як каже новий голова підприємства, винахід покладе монець розбиттям та катастрофам. Підприємство має зібрати капіталу 10 міліонів долярів.

ЗАБОРОНИЛИ ЛАРКИНОВИ ГОВОРИТИ

Міська поліція в Провиденс, Род Айленд, не дозволила на публичну промову Джимови Ларкинови, ірляндському аґітаторови, котрого нойорський стейтовий губернатор помилував недавно з тюрми.

ПРИЇЗД КОРАБЛЯ З ВРАТОВАНИМИ МОРЯКАМИ

До Ню Йорку приїхав в неділю канадійський корабель „Емпрес оф Скотленд", котрий привіз на своїм покладі залогу рибацького корабля „Кайтонії". „Кайтонія" затонула на повнім морю серед страшної бурі, що захопила його на 100 миль від побережа. Ратуванє моряків було получене з небезпекою для ратуючих моряків.

НАСЛІДКИ ПРОГИБІЦІЇ

Федеральний прогибіційний уряд обчислює, що від заведення прогибіції до Злучених Держав перенечковано з островів Багама 2 міліони галонів алькоголічних напитків. Слідство, переведене американським урядом, доказує, що острови Багами просто збогатилися торговлею горячими напитками. Уряд острова мав від 1919 року три рази більше річного приходу, а мав кождого року перед заведенням прогибіції в Злучених Державах. Купці на урядника виробили великі маєтки. Вся торговля йде під англійським прапором.

ХТО ВИНЕ ГАЗОВИ ДИТИНУ

В Ню Йорку случилася знов подія, в котрій хіт став причиною смерти дитини. 9-летний хлопчина Чалмк оставився дома, як мати пішла до фабрики, аби забавити з котом. Сей в забаві скочив на газову кухню, відкинувши при тім газову рурку. Коли мати хлопця вернула з роботи, вона застала хлопця і кота трупами. Мати, занедужала від смутку так, що її треба було забрати до шпиталю.

МУРИНИ ПОКИДАЮТЬ МІСТО

З Бленфорд, Індіяна, доносять, що всі мурині родини вже покинули місто, і в місті панує повний спокій.

УКРАЇНЦІ, ПАМЯТАЙТЕ НА НАРОДНИЙ ПОДАТОК!

Від народнього податку зависить доля нашої вітчини.

Від народнього податку зависить побідна боротьба проти відвічного ворога.

Від народнього податку залежить наше Правительство, наші школи, наші інваліди, наші студенти і все, що серцю нашому дороге.

Нема часу надумуватись. Нема часу відкладати на пізнійше, але треба сейчас податок вислати до каси „Обєднання".

Гроші сейчас по зібранню посилати на адресу:

ОБУЕДИНАНТЕ
Room 608, 136-8 S. 4th Street, Philadelphia, Pa.

ЩО КАЖЕ ПРО РОСІЮ НЕДАВНО ПРИБУВШИЙ УКРАЇНЕЦЬ ДО КАНАДИ

Часопись „Канад. Фармер" доносить:

Минулого тижня приїхав з України до родичів на Вермілїон, Альта, 18-літний Йосиф Іваськ. Родичів не бачив через послідних 13 літ, бо перед 13 літами вони виїхали до Канади. Старий Іваськ господарював на Україні через 40 літ, але перед вибухом революції покинув господарку і найшов заняте в млині, де й працював доки не виїхав до Канади. Прибувши сюда 1909 р., старі Іваськи мали 26 долярів. Найшовши гостеред коло Вермілїон вони на нім осіли і, як і много инших людий, своєю тяжкою працею і витревалостю доробились гарного маєтку. Мають 160 акрову фарму, усі господарські будинки і знаряди, кілька штук худоби і коний.

Молодий Іваськ сказав репортерови англійського часопису „Саскатун Дейлі Стар" що відносини на Україні трохи поправились тепер, бо сильна рука абсолютного диктаторства в Москві трохи попустила. Многі богаті люди вертаються домів і закладають приватні бізнеси, для себе під деяким ограниченнями.

Господарювати люди на Україні не хотять бо на господарів дуже часто нападають большевицькі банди і рабують усе, що на обійсті найдуть. Большевицький уряд видав проти тих банд дуже строгі розпорядження і здоровенних бандитів, розстрілюють без ніякої судової розправи, однак се не помагає богато, бо большевики не хотять працювати в сарно жати.

Йосиф дуже задоволений що прибув до Канади, де житє і власність лежить в забезпеченю.

Старі Іваськи мають на Україні ще одного сина Михайла, що [illegible]

БУДУТЬ ВЧИТИ ПЕРЕСИЛАННЯ БЕЗДРОТНОГО ПОЛУЧЕННЯ

Пенсилвенійський університет у Філядельфії відкрив курс науки про засади бездротного порозуміння.

ПОДРУЖА НАЙБІЛЬШОГО КОМЕДІЯНТА РУХОМИХ ОБРАЗКІВ

Відомий на весь світ комедіянт рухомих образків Чарлі Чеплин має женитися з польською акторкою Полею Негрі, що недавно приїхала до Америки.

ПІЛСУДСКІ ПРО ОСТАННІ ПОДІЇ

„Куріер польскі" поміщує інтерв'ю з Пілсудским про останні події. Пілсудскі сказав, що болюче вразила його на процесі Невядомского моральна абсорація підсудного, який з такою легкістю перекинув вину з одної особи на другу і без вагання кулею, призначеною для Пілсудского вбив Нарутовича. „Застрілити кого иншого і не соромитися того, хоч убитий не несе на собі одвічальности — це дух сходу". Оця східна аберація моральна є значно поширена серед польського громадянства, вихованого під російським впливом. Східна погоня за абсолютом, виключачим індівідуальну одвічальність. — Протитних східних впливів на польську душу Пілсудскі завше боровся. „Шкода, що Невядомскі не написав до мене", — говорив Пілсудскі, — я був би приїхав на виставу в Бариччів, щоби він мене застріляв". — Перед виборами президента Пілсудскі відраджував Нарутовичеви кандидувати. Був він такий перетомлений працею що не міг спати і тільки з трудністю йшов по сходах. Нарутович злав з гори, які важкі переживання чекають на нього, людину з европейською культурою, на випадок вибору в країні, у яких так легко нарушується життя людини й її честь. По своїм виборі Нарутович заявив, що зречися президентури він не може, бо це було би негідною з сам сорому перед собою" — казав.

ПРИСУД В ПРОЦЕСІ НЕВЯДОМСЬКОГО

Польські часописи доносять, що присуд в справі вбивства Нарутовича Невядомського станеться приголосильним дня 24. с. м. о 15. с. м. окружний варшавський суд предложить його міністрови справедливости Маковському. Варшавський „Експрес Поранний" доносить, що Невядомський написав до окружного суду письмо, в якому зрікається присутуючого йому права апеляції, не прийме евентуального помилування президентом і категорично домагається виконання на собі присуду смерти.

В РУРЩИНІ ЛЛЄТЬСЯ КРОВ

ПАРИЖ, 30. січня. — Через цілий день наспіло з Рурщини дуже мало вісток, що є справді незвичайною подією. Пояснюють се тим, що там певно діються небувалі події.

До Парижа дійшли лишень глухі вісти про те, що французьке військо стріляло на німецьких робітників та вбило 20 людий. Богато людий має бути ранених.

Французький уряд прогнав з Рурщини дальших 100 німецьких урядників та збирається оголосити в як найкоротшім часі вимкнений стан. Німецькі промисловці все ще заховуються пасивно, супроти французьких домагань, і заявляють, що вони ані не дадуть Франції вугля ані не будуть платити наїзникови податків.

В цілій Рурщині дається відчувати голод.

АНГЛІЙСЬКІ РОБІТНИКИ ДОМАГАЮТЬСЯ СКЛИКАННЯ ПАРЛАМЕНТУ ДЛЯ РОЗВАЖЕННЯ ПОЛОЖЕННЯ В ЕВРОПІ

ЛОНДОН, 29. січня. — Робітнича Партія зажадала на своїм правильнім зібранню сейчасового скликання англійського парляменту для застановлення над політичним положенням в Европі.

Соціялістичний провідник Рамзі Мекдоналд був вечером на конференції з премієром міністрів Бонаром Ло та предложив йому резолюцію робітничої конференції.

Газети не подають, яку відповідь дав Ло на домаганнє Мекдоналда.

ФРАНЦІЯ ОБСТОЮЄ ПРИ СВОЇЙ ПОЛІТИЦІ, АЛЕ ПЕРЕЧИТЬ БАЖАННЯ АНЕКСІЇ

ПАРИЖ, 29. січня. — Премієр Пуанкаре заявив американським кореспондентам, що Франція не уступає ні на один крок в своїй постанові супроти Німеччини, але буде далі держати під своєю владою Рурщину, поки Німеччина не заплатить довжної Франції суми.

Пуанкаре заявив урочисто, що Франція не думає прилучувати Рурщини до французьких країв.

Серед французької преси слідно деяке невдоволенне з французької урядової політики. Газета „Там" виступила з домаганнєм мира за всяку ціну.

ФРАНЦУЗИ МАЮТЬ ДОБАЧУВАТИ ГЛУПОТУ СВОГО УРЯДУ

ЛОНДОН, 29. січня. — Газета „Дейлі Кроникел" пише, що французький народ має приходити до переконання, що занятте Рурщини французьким військом було політичною глупотою.

ПОЛЬЩА ПЕРЕЧИТЬ ВІСТКУ ПРО ВИСИЛКУ ПОЛЬСЬКИХ РОБІТНИКІВ В РУР

ВАРШАВА, 29. січня. — Польський уряд заперечує офіціяльно вістку, що він дав дозвіл вивозити польських робітників з занятої Французами Рурщини.

Уряд заперечує також, буцімто Польща вже вислала яких робітників до Рур. Уряд каже, що всі такі чутки пускають Німці на те, щоби настроїти свою публику ворожо до Польщі.

АМЕРИКА СТАРАЄТЬСЯ НЕ ДОПУСТИТИ ДО ЗІРВАННЯ ЛОЗАНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

ЛОЗАНА, 29. січня. — Американський обсерватор на лозанській конференції докладає усіх зусиль, щоби не допустити до зірвання конференції.

Аліянти вже предложили Турцеви нинішнім вечером своєї пропозиції. Турки пропозицією невдоволені.

НІМЦІ В РУР СТОЯТЬ МУРОМ ПРОТИ ФРАНЦІЇ

БЕРЛІН, 29. січня. — Німецький промисловець Фріц Тісен, котрий приїхав нині з Рурщини на переговори з німецьким урядом, подав газетам вістку, що німецький народ в цілім занятім Францією окрузі держиться стійко проти Франції та що Французам не вдасться вести роботи ані на зелізницях ані в копальнях.

ФРАНЦУЗЬКІ ТА НІМЕЦЬКІ ГРОШІ ПАДУТЬ РІВНОЧАСНО

НЮ ЙОРК, 29. січня. — Біржа нотує нині небувалий рівночасний спад курсу Французьких франків та німецьких марок.

Франк зійшов до небувалого досі урвання 6 та одної десятої цента, а марка спала так нисько, що туртово можна було купити за доляра 40,000 марок. В Берлині було сьогодня 34,000 марок за доляра.

АИРИСЬКІ ДЕРЖАВНІ ВІЙСКА ВЗЯЛИ В ПОЛОН БОГАТО ВОРОЖИХ ПРОВІДНИКІВ

ДАБЛИН, 29. січня. — Нідчас нинішних сутичок межи військами аирисьої держави та аирисьими републиканцями державні війска забрали в полон богато републиканських провідників.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:
Three cents the copy.
One year ..... $ 7.00
Six months ..... $ 3.75
Three months ..... $ 2.00
Foreign and Jersey City Rates.
One year $10.00
Six months ..... $ 5.00
Three months ..... $ 2.75

ПЕРЕДПЛАТА.
Поодиноке число три центи.
На рік ..... $ 7.00
На пів року ..... $ 3.75
На три місяці ..... $ 2.00
В Джерзи Сіті і заграницею.
На рік $10.00
На пів року ..... $ 5.00
На три місяці ..... $ 2.75

За зміну адреси платиться 10 центів.
Телефон „Свободи" 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
За оголошення редакція не відповідає.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адреса "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ПРОДАЮТЬ РАБОВАНЕ ДОБРО.

Як подали американські газети, в суботу виїхав з Ню Йорку в товаристві чотирох інжинерів представник нафтового підприємства Барнсдол Корпорейшен, щоби оглянути нафтові терени в Баку, які советський уряд в Москві віддав сьому підприємству до експльоатації (визиску).

Вістка ся в однім короткім реченню збирає цілу суть большевицької „революції" в Азербайжані. У вістці згадуються як дієві особи: американські бизнесмани та советський уряд в Москві. Азербайжанського народа, на котрого території находиться нафта, не згадується. В драмі згадується азербайжанську нафту, але не азербайжанський народ. Азербайжанський народ має нафту, але нею торгують московські большевики. Московські большевики — продавці добра, американські бизнесмени — покупці.

Так в коротких словах зображена доля народа Азербайжану. Коли його загарбувала Москва, вона голосила, що забирає його в імя большевизму, революції, комунізму, соціялізму, диктатуру пролетаріяту і других, тим подібних менче або більше заманних кличів; коли московські горди під проводом Троцького та Брусілова йшли на підбій Азербайжану, тоді платні їх агенти горлали на весь світ, що вони йдуть нищити визиск селянина та пролетаря Азербайжану азербайжанськими богачами. Коли нині в Азербайжан їдуть американські богачі, котрим большевики з Москви продали азербайжанську нафту, то тепер і селяни й робітники Азербайжану знають, що з їх нафти скористають американські бизнесмени та московські комісарі, та що азербайжанські селяни й робітники під московським штиком та американською вертничою вежою буде хоч куди гірше, як їм було тоді, як над ними стояла їх влада і як нафта належала хоч до частини народа. Богацтва Азербайжану збогачувати будуть Американців та Москалів, а азербайжанський народ, природний посідач величезних нафтових маєтків, остане рабами на своїй рідній землі, якого одиноким привілеєм буде працювати на Москаля та протегованого ним Америкянця.

Отсе є суть пролетарсько-селянської революції, зробленої московськими большевиками не лишень в Азербайжані, але й на Україні.

„THE SLAVONIC REVIEW".

У Лондоні з кінця минулого року почав виходити під повищою назвою журнал в англійській мові, присвячений історії, господарству, язикознавству й писменству славянських народів. Журнал видають англійські слависти B. Pares, R. W. Seton-Watson і H. Wiliams. Адреса журналу: Kings College, Strand, London W. C. 2.

Як видно з перших двох книжок журналу, що досі вийшли в світ, инші славянські народи вже скористалися цею нагодою, щоб виступити епред англійським суспільством зі своїми справами. Так, у грудневій книжці майже всі статті присвячено Польщі та Росії. Польський посол у Лондоні Скірмунт умістив статтю про політичні завдання Польщі, проф. Кучеб — про політичний і господарський розвиток Польщі, а далі йдуть переклади з польського писменства й хроніка польського життя. Москалі дали статті про Достоєвського, про „фільозофію революції", про совітський портретний бляиє, переклад одної байки Крилова, обширну хроніку й рецензії. Чехи та Югославяне також заступлені в цій книжці. Бракує лише Українців.

Наша дипльоматична місія в Англії, рівно як і Пресова Агентура, напевне подбають про те, щоб також в інтересі української справи використати цю поважну трибуну. М.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ, ЦЕРКВИ, ТОВАРИСТВА І КОМІТЕТИ ТА ВСЕ СВІДОМЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО!

Фонд Негайної Допомоги вже кінчиться. Доложіть своїх трудів і ще-пріть громадно ту так важну збірку! Подбайте, щоби в списах жертводавців видило Ваше власне ім та ім'я Вашої громади на відповідним місці! Списи жертводавців — це списи українських жовнірів в Америці. Коли Ви ще не вписані до листи українських жовнірів-борців, так впишіться і то зараз, виповнюючи ще сьогодня ту картку та висилаючи її враз грішми на адресу:

DIPLOMATIC REPRESENTATIVE OF GALICIA.
411 Southern Building, Washington, D. C.

П. Т. З отсею карткою посилаю на Ваші руки суму $.....
словами ..... долярів, на Фонд Негайної Допомоги Рідному Краєви. Гроші ті мають бути вжиті Галицьким Урядом, якого головою є Др. Евген Петрушевич, на боротьбу о визволення Галичини з під ляцького наїзду. Посвідку прошу мені прислати на таку адресу:
ім'я .....
.....
.....

ВІСТИ ПРО СОВІТСЬКУ УКРАЇНУ.

(Від спеціяльного кореспондента „Свободи").

Совітська Україна вступає нині в пятий рік свого істнування. У січні 1918 р., коли зістала проголошена самостійність Української Народної Республики, большевики були на короткий час здобули Київ, але незабаром мусіли його знов опустити. Цілий рік столиця України твердо була в руках української влади, але вже на прикінці січня 1919 р. большевики знов здобули Київ, і від цього часу треба датувати офіціяльну совітську еру на Україні.

Чотири роки — у до сього часу нема ще нормального звязку між Україною та зовнішнім світом. Ще й нині доводиться звертатись до принагідних, не завжди певних жерел, щоб добідатись про стан річей на Україні. На підставі цих принагідних жерел, почасти доповнених власними відомостями (що до закордонної політики), подаємо тут короткий огляд становища совітської України під нинішню хвилю.

Хліборобство й голод.

Для України, як держави переважно хліборобської, стан сільського господарства має рішаюче значіннє. Ця найголовніша галузь українського народного господарства, як видно, ще не тільки не поправилась по страшнім голоді минулого року, а без сумніву йде назустріч новій голодовій біді.

Хоч на жаданнє Чичерина совітський уряд і заборонив своїй пресі писати про голод на Україні, проте в закордонній пресі від часу до часу зявляються досить зловісні відомости в цій справі. Ось що, напр., доносить секретар американського запомогового комітету капітан Гиббен:

„Становище на Україні є значно гірше, ніж понад Волгою та в привольських околицях. **Майже в цілім краю немає ніяких виглядів на урожай.** На Катеринославщині засіяно лише 45—60 проц. засівної площі. На Донеччині засіяно приблизно одну третину засівної площі".

Агенти організації Нансена цими днями донесли, що **на Україні зараз голодує більше міліона людий** (лондонський „Обзервер", 6. 1. 23).

При таких обставинах кождого мусить здивувати й обурити вістка, що з **України вже вивезено закордон на продаж 3000 тонн збіжа.** Звістку цю подає стокгольмська газета „Dagens Nyheter", доповнюючи її ще тим, що большевики мають на думці вивезти до 32 тисяч тонн збіжа, аби дістати закордонну валюту. Газета остро нападає на совітський уряд, який одною рукою жебрає на допомогу для голодуючих, а другою виносить хліб, потрібний для самої людности, що міліонами мре з голоду.

Обуреннє — цілком слушне, але що воно може змінити в совітській політиці що до України

Промисловість.

Про стан української великої промисловости, головно вугільної та металевої, маємо офіціяльні совітські відомости (депеша з Харкова з дня 5. листопаду).

У вугільній промисловости справа стояла так. Забойщиків-робітників у 1920 р. було на Донеччині 18 тисяч, у 1921 р. — 15 тисяч, а в минулім році — лише 13 тисяч. Тому й **продукція безупинно зменшувалась.** Ще в місяці грудні 1921 р. було видобуто 53 міл. пуд. вугілля, але вже в місяці березні минулого року видобуто лише 40 міл. пуд., у травні — 33 міл. пуд., у липні 22 м. п., а в серпні — тільки всього 11 міл. пудів.

Стан важкої промисловости та сама депеша характеризує такими словами:

„Упадок виробництва в українській важкій промисловости, який почався в місяці липні, спостерігається також у місяцях серпні та вересні. В останніх місяці в Петрівському, Юзівці та Макіївці (головні металюргічні підприємства на Україні) було вироблено 500 тис. пудів сталевої криці, инакше кажучи — на 8—10% менше, ніж у серпні".

Що правда, поруч із цими відомими явищами совітська преса подає також факти додатні. В інтересах повної безсторонности подаємо й слідуючу харківську депешу з дня 4. січня с. р.:

„Електрофікація на Полтавщині. Плян електрофікації Полтавщини енерґійно й швидко переводиться в життя. Не тільки всі повітові міста, але й села в більшости освітлюються електрикою. По деяких селах освітлюються електрикою не тільки хати, але й вулиці. У миргородськім повіті електрика по селах використовується не тільки для освітлення, але й для праці при мооторах, на млинах, тартаках, крупоедерних то що"...

Навіяши цю депешу, всетаки не можемо втриматись од деяких сумнівів. Що саме освітлюють наші селяне тою електрикою: чи не свою біду й свою горе? І загалом, чи ті села, не славнозвісні Потемкинські, села, якими хитрий генерал колись дурив царицю Катерину? Щось воно дуже на це скидається...

Внутрішня політика.

Коли вірити офіціяльним представникам совітської України, то серед української людности має панувати лад і спокій. Совітська влада „має стояти твердо, про повстання й розрухи нема і згадки — одним словом, все благодеятнеє, бо мовчить.

А ось нині, в останній день старого року, знаходжу в берлінськім большевицькім офіціозі „Накануне" таку замітку:

„Госполитуправленіе Черниговщини викрило в Борзенськім повіті петлюрівську Борзенську організацію. Арештовано 100 бандитів з їх ватажками. Захоплено багато зброї. Знайдено документи, які показують, що організація мала звязок з Київом. Вона обєднувала петлюрівські елементи цілої Чернігівщини. Організація мала на меті підготовити повстанне. На допиті ватажка признались у своїх замислах проти совітської влади".

Хто вчитається в цю звістку, той певне чи повірить офіціяльним твердженням про „лад і спокій" на Україні. Ще більше сумнівів викличе така звістка, яка наспіла трохи раніше:

„У Житомірі арештовано протибольшевицьку організацію, яка мала метою виконувати терористичні акти супроти видатних комуністів. Арештовано 500 душ, переважно червоних командантів та курсантів".

Доповненнєм до останньої звістки служить слідуюча пізнійша відомість:

„Волинський совіт телеграфічно зажадав од українського уряду надіслання поважних сил кінноти для приборкання повстанчого й бандитського руху".

Для „цілком заспокоєної" країни ці всі „петлюрівські", „бандитські" й просто антибольшевицькі організації з їх сотками членів і „замислами проти совітської влади" — нібито й завелика роскіш. Але те, що діється на Поділлю, ще виразнійше показує, які відносини панують на „заспокоєній" совітській Україні.

На Поділлю в останніх тижнях розвиває хваву діяльність надіслана з Харкова **„ревтройка",** себто комісія з трьох довсідчених і надійних чекистів, надіслана для того, щоб викорінити серед селянства „бандитський дух" і відібрати людям зброю, захоману ще з часів української влади. „Ревтройка" має свій власний військовий відділ і 75 підручних чекистів. До сього часу вона **розстріляла без суду понад сто** душ, переважно селян і сільських інтелігентів. Чи вигнала вона „бандитський дух" і відібрала селянам зброю — це ведомо.

Закордонна політика.

На полі „закордонної політики" совітської України протягом останнього часу було найважнійшою подією — скасованнє совітсько-української самостійности, або, як це називається на офіціяльній большевицькій мові — „тіснійше обєднаннє совітських республик".

До цього факту стоїть у виняткій суперечности факт скріплення совітсько-українських посольств у Відні та Берліні. Здавалося-б, що коли Україну позбавлено права самостійних зносин з чужими державами, то треба було-б скасувати й самостійні посольства в Австрії та Німеччині. А їх не тільки не скасовано, а ще надано їм нові права.

Ця суперечність — лише зовнішня й видима. Віденське й берлінське совітсько-українські посольства мали спеціяльне завдання: заліквідувати тутешні посольства, які залишилися ще з часів української державности. Ним це завданнє вже є виконане. Якраз у ту хвилину, коли пишуться ці рядки, німецька **поліція „виселяє" старе українське посольство з його каменниці й впроваджує туди совітських Українців.** У Відні цей останній акт траґедії також вже не за горами. Але щоб добитись такого успіху, большевики мусіли призначити до Німеччини та Австрії „повномочних послів совітської України", бо инакше не було-б правного титулу для ліквідації старих українських посольств. Коли-ж ліквідація буде скінчена остаточно — а це питаннє кількох тижнів, — тоді Москва скаже: „Нема

РОЗСЕЛЕННЄ НАРОДНОСТЕЙ В АМЕРИКАНСЬКІМ ХЛІБОРОБСТВІ

Так як взагалі в ріжнопленнім населенню Злучених Державах так і з окрема на американських фармах можна здибати людий з ледви чи не всіх людських пород і народів, які є на світі, з окрема певно з всіх европейських. Вимічайно з малими виїмками вже в третім поколінню переселенці асимилюються та вливаються в масу „корінно-американського" населення, в якім, звичайно, перевагу має англо-саксонський елемент. Та самі іміґранти і ще діти іміґрантів зберігають свої расові і національні прикмети і з їх складається населенє так зване чужородне населенє Америки. З окрема що до хліборобської людности, найсильніший в ній елемент німецький. Німецька іміґрація в Америку після англійської найдавніша. В час проголошення независимости Злучених Держав ще цілі великі частини сего краю мали німецький характер. Та головний прилив німецьких переселенців почався з половині девятнайцятого століття, тривав цілих пятьдесять літ і значно зменшився щойно в послідних роках перед війною. Німецькі іміґранти здебільша люде, які тут вже давно осілися і в Америці прожили мало не все своє житє. І так як взагалі всі давні переселенці вони вибрадше йшли на землю. Найчастіше німецькі фармери заселили східну частину стейту Висконсин. Окрім того вони в великій мірі сколонізували південну Мінесоту, Айову і східну частину Небраски та поселились в близькій околиці кількох великих міст: Ню Йорку, Бофало, Пітсбурга, Синсинеті, Шікаго, Ст. Луїс і Милвокі. Важні німецькі колонії є теж в Тексас і на побережу Тихого Океану, та зрештою в кождім стейті можна здибати німецьких фармерів.

Трохи пізніще як Німці стали переселюватися в Америку Шведи і Норвежці. Їх масова еміґрація припадає на 70-ті і 80-ті роки. Всі шведські і норвежські іміґранти були хлібороби і всі їхали в Америку щоб поселитися й працювати далі на ріллі. На сході Америки земля була вже зайнята, та саме для колонізації роскрився блищий захід. Милд-Вест, і туди подалися переселенці-хлібороби з Швеції і Норвеґії. Найбільш їх тепер в Мінесоті, богато в Висконсин, Північній і Південній Дакоті, Айові і північній частині Ілинойс. Всюди, де осілися в більшім числі, вони приймають живу участь в американськім громадськім і політичнім життю і надають країні окремий „американсько-скандинавський" характер. Більші шведські та норвежські колонії є ще в Юті, Каліфорнії і Вашинґтон, богато скандинавських фармерів можна стрінути теж в північно-західній Пенсилвенії. Данців в Америці богато менше як Шведів і Норвежців, та також мало як всі фармери. Найбільш їх в Айові, але великі данські оселі є також в Мінесоті, Південній Дакоті. Небраці і Висконсин.

Іміґрація з Італії, Австрії, Угорщини і Росії началася щойно в 80-их роках і стала масовою аж на початку сего століття. Та іміґранти з тих країв не застали вже в Америці свобідної землі і мусіли шукати заробітків в американських індустріях. З окрема Італіяне живуть майже виключно по великих містах і індустріяльних центрах. Тільки в Каліфорнії є богато італійських виноградників, а біля Ню Йорку, Філадельфії та в північнім Ню Джерзи Італіяне займаються городництвом. Інтересно, що декуди вони позаводили городи та тяжкою добичею добрих рук на такі місця, куди попередники покинули як зовсім безплодну.

Іміґрація з Австралії, Росії і Угорщини, також як і населенє тих країв, складалася з дуже ріжнородних елементів, та в Америці всіх їх записувано як Австрійців, Угорців та Росіян. Найбільш „австрійських" фармерів має на сході Пенсилвенія, на заході Небраска і Висконсин, на півдни Тексас. Можна допускати, що на заході се здебільша Чехи та Німці а в Пенсилвенії ще й всякі инші іміґранти з многоязичної Австрії. Так само перемішані всякі раси й народности серед іміґрантів з Росії і фактично велика більшість їх не Росіяне. Та як вони розселились в Америці, годі знати, як як американські статистики всіх записували тільки як приїхавши з Росії. Нема сумніву, що найбільш численні між Жиди. За малими виїмками всі вони живуть в Америці по містах. Доволі успішні були жидівські хліборобські колонії в Ню Джерзи. Стейт Кензас був в великій мірі сколонізований Німцями з Росії (секти Менонітів).

ЗАХОВАЙТЕ СЮ НАЛІПКУ

УЖИВАЙТЕ

MAGNOLIA

STAR MILK

У СВОЇЙ КУХНІ ДО ВАРЕННЇ І ПЕЧЕННЯ

ЗАХОВУЙТЕ НАЛІПКИ НА ВАРТІСНІ ДАРУНКИ

НАПИШІТЬ НА ОДНУ З ПОДАНИХ НА НАЛІПЦІ АДРЕС ПО ІЛЮСТРОВАНУ ЛІСТУ ПРЕМІЇ.

„Заховувати наліпки випливчується"

ЗАХОВАЙТЕ СЮ НАЛІПКУ

NORTH GERMAN LLOYD

Або-шрубові кораблі

ДО СХІД. ГАЛИЧИНИ

в каїтах або 3. клясою

NEW YORK — BREMEN

Кораблі відходять кожної другої середи.

Богато зліщеної третої кляси приспособлення для вигоди.

Знаменита кухня, вигідні замкнені кабіни для 2, 4 або 6 осіб.

По дальші інформації уділяйтеся до будь котрого місцевого агента або до NORTH GERMAN LLOYD 14-16 Pearl St., New York

УКРАЇНСЬКА ШКОЛА В БРАЗИЛІЇ

Дня 30. падолиста українська школа в місті Куритибі, в провінції Парана, закінчила свою роботу що її вела п. Галя Фалінська. Шкільний рік закінчено публичним іспитом.

Ціла школа і родичі дітий були присутні рано на богослуженню в церкві, а год. 12 в полудне знову зійшлися всі у салю шкільну. По молитві діти відповідали з науки катехізму, ослеля з рідної мови, історії, географії. Крім того діти співали пісні і деклямували вірші. Учителька португальської мови п. Олівія Підроза питали дітий предметів, що їх сама уділяла дітям в часі року, т. є. мови португальської, історії бразилійської, географії і рахунків.

По іспиті о. Рафаїл Криницький звернув присутним родичам і дітям увагу на значіннє школи; подякував п. п. учителькам за їх труд і родичам клав на серце, щоби школи у Куритибі не покидано, але продовжувано. По іспиті обі пп. учительки розділювали між дітий ріжнородні ласощі, а в домі священика добрі люди зготовили для гостий малу перекуску. В 1922, році в українській школі в Куритибі було 42 дітий, більше як попередніх років.

10-ий ЗЇЗД СОВІТІВ ПРО ГОСПОДАРСЬКЕ СТАНОВИЩЕ РОСІЇ

10-ий зїзд совіті в справі про господарське відновлення Росії одноголосно приняв всі пропозиції совнаркому. Зїзд висловився за зменшенням випуску грошевих знаків аж до повного припинення їх друку. Для осягнення тої мети, на думку зїзду, конечне треба значно піднести всі податки й перевести стабілізацію совітської валюти. Зїздом ухвалена економічна програма запропонована Богдановим, вихідна точка цеї програми — зазначення необхідности розвитку витворчих сил країни. В свойому докладі Богданов підкреслив, що нова економічна політика совітів не може бути трактована як випадковий епізод, навпаки вона розрахована на довший час, як єдиний засіб відновити народне господарство. Богданов приходить до висновку, що ціла промисловість повинна, як й перше бути захованою в руках уряду, як тепер, так і в будуччині.

Народний комісар фінансів Сокольников в своїй промові про фінансове становище підкреслив, між иншим, що, хоч за минулий рік податки були піднесені у 36 разів, але проте в майбутньому році цілком неминучим являється дальше значне їх піднесення.

МІТИНГИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

НОРТГЕМПТОН, ПА. Тов. Українські Стрілці, від. 44 повідомляє, що надзвичайний мітинг відбудеться о 2. годині полудня в неділю, 4. лютого в гали пп. праворазвій на Нюпорт Евенюс. Проситься всіх члена місцевих і позамісцевих прибути і вирішити своєчасно до запропонованих разі будуть суспендовані. — А. Потіха, пр.; Л. Дейчак, секр.

УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКА ФАБРИКА

СКРИПОК

F. GIBASH, 127 E. 7th St., N. Y.

Пишіть по безплатний катальоґ

ОДНАКОВА ЦІНА КАРТ КОРАБЕЛЬНИХ ТАК З НОВОГО ЙОРКУ ЯК І З ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, ПА.

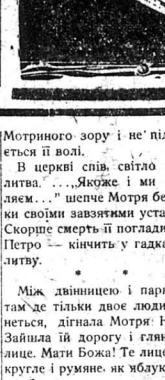

Тікет колійовий з Філядельфії до Ню Йорку платить компанія.

СТАРОКРАЄВІ СПРАВИ
ПАШПОРТИ
КАРТИ КОРАБЕЛЬНІ
ПЕРЕСИЛКА ГРОШИЙ

РОДИМЦІ! Заки віднесетесь до фірм, котрі іменуються Українцями тільки длятого, що мабуть родились на Україні, або до таких, що забогато обіцюють, удайтесь устно або письмено до знаної Вам від літ ПРАВДИВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НОТАРІЯЛЬНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ, яка находиться у власнім будинку і полагоджує листі згідами справи найтаньше, найскорше і під повною ґваранцією.

T. J. HRYCEY & CO.,
329 S 4th ST., PHILADELPHIA, PA.

Богдан Лепкий.

КАРА

(На народнім повірю).

Хури пняли на північ, як Мотря вертала від ворожки. Йшла закутинками поза село, щоби нікто не бачив. За пазухою несла жабу. Велику, зимну ропуху. Минула щасливо темний яр, обійшла грушку, що на ній недавно повісився двірський дастух і надближалася до церкви. Чула, як скрипів залізний хрест і як злегка від осіннього вітру стогнали на дзвіниці дзвони. Докола церкви стояли старі липи і обіймали в своїм гіалем, як руками. Між липами і церквою була темрява, чорна, як найчорніший куголь. „Розбіжуся — думала Мотря — і перебіжу попри самі двері, а за церквою вже буде яснійше". Але від всіх щось її відтрутило. „Не!ніеш туди з таким гріхом!"

Мотря насунула хустку на очі, натулила пазуху рукою і пустилася доріжкою поза паркан. Мусить зайти, мусить замурувати жабу; мусить. мусить! За пазухою у неї Настині муки і смерть. А хіба она сама, Мотря, не вмірає сім раз кожної днини, хиба не мучиться з вечера до досвіта, а від досвіта до ночі? Смерть за смерть, а муки за муки. Так мусить бути!...

На небі остання зірка боркалася з грубою, дощевою хмарою, на цвинтарні пугутькали сови, коло трупарні вив гра-барів пес. Мотря йшла, бігла, летіла, коби скорше. Ховолася по осіннім болоті, упорпалася об каміння, що пооблітало з цвинтарного муру. Горіла в злості, і студеніла зі страху. За пазухою у неї копирсалася жаба. Ворожка казала, що поки та жаба буде в мурі жити, поти не сконає Настя; сохнути і вянутиме, як замурована жаба без їди, воздуху й сонця. Най сохне, най гине, проклята Най умірає сім раз на годину, як вона тепер умірає без нього...

Відбила його від неї, відчарувала, має тепер чари за чари. Така богачка, на котрого пальцем кивнула-б, кожний пристав би до неї, така красуня! А вона, Мотря, бідна, удовина дочка, одного його мала як одну душу, тішилася, що гаднешо стане, що у найми на стрісь не піде і нараз усьо пропало. Всьо пропало ізза неї на віки... Пішов за богацькими очима... „Чекай же, не буде ні тобі, ні мені! Не дожиєш щоб із ним під вінець стати, знидієш, як та жаба в мурі". Коби лиш зайти як найскорше, коби цвинтар минути! Гу-у! Як там страшно. Там — там, між двома береазами викопають гріб для Насті. Коби скорше, коби лиш скорше! Та чогож та жаба хоче! Не пручайся і не слинь мого лона, ось уже недалеко!

Ось той кут, де Настина хата, спішіться ноги!

Але на дорозі болото мастке і чіпливе, як смола. Чоботи лізуть, у нього як у тісто сокира.

— Скорше, скорше, ось уже наш загумінок, наш сад, наш пліт!

Та ноги западаються в землю по коліна, одежа чіпається з розпукою ніг, тіні дерев кладуться колодами по дорозі. Всьо, що тільки є, хоче спинити Мотрю від сповнення страшного діла.

Але Мотря останніми силами перелазить пліт і входить на подвіря.

* * *

Відсунула засувом двері і ввалилася в хату. Двері подалися, якби втікали від неї, закрилися й гопнули собою об стіну. Чорна темрява кинулася Мотрі до очий, а гнила задуха вхопила її за груди. Мотря на силу піднімала повіки, ловила грудьми воздух, а руками шукала дороги. Так доволіклася до вікон і без памяті звалилася на лавку... З чола котиться піт, великий, важкий і гіркий, як полин, ноги діржать, на всьому тілі, якби хто грані насипав. А в грудях дзвін... Бам, бам, бам! Горить! Весь світ спалахнув притаєним, червоним огнем. Бам! Бам... Кругом диміє і попіл, а з попелу вилазять жаби. Гу, які ховзкі погані! Як надуваються, роздуваються, ріжуть і ригають огидною намороку, від якої усьо докола стає одною гнилою баюрою... Гу-у! Ноги діржать, по тілі бігають, як одна

КОЛЯДА ДЛЯ УКР. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ З JERSEY CITY, N. J.

Колядою зібрали: Іван Гречин, Кузьку заробили: Заходний Василь 3.00, Іван Жельвак 2.00, Іван Гречин 2.00, Василь Костів 1.00, Антох Гречин 1.00, Нестор Манорик 2.00, Федор Якимчук 1.00, Іван Ковальчик 1.00, Олександер Улицький 2.00, Силвестер Валошин 2.00, Юрий Довгошлий 1.00, Іван Добрянський 1.00, Михайло Кінаш 1.00, Іван Тимофейчик 1.00, Василь Семусь 50 цент., Михайло Гречин 1.00, Антох Обуховський 1.00, Стах Ковдерський 1.00, Василь Калюхха 50 цент., Миколай Юрий 1.00, Петро Ковдерський 1.50, Михайло Юрків 1.00, Ефрем Начистий 1.00, Михайло Голуцко 1.00, Іван Іванчук 1.00, Стефан Лесков 1.00. Мих. Хома 10 ц. — Разом $38.00.

ГІСТЬ ІЗ КРАЮ МІЖ УКРАЇНСЬКИМИ ГАЛИЦЬКИМИ СТРІЛЬЦЯМИ.

(Відповідь лицького єпископа Дра Осипа Боцяна до Українських Галицьких Стрільців у Йозефові для 15. серпня, 1922).

Во ім'я Отця і Сина і святого Духа. Амінь!

Не маємо тут сталого місця, але гаємося тому, яке має бути. Слова св. апост. Павла з листу (Евреїв).

Дорогі в Христі Брати й Сестри.

Привіт і благословлене Боже приношу Вам із нашої Рідної Землиці, що нашими нужами хат, від Ваших родин, Ваших батьків, матерій, сестер і братів, від нашого поневоленого народу, що могли Ваших братів, під яким вогнем спочивають, що на них, наші ворогами, від Вашої перваки святої, яка молиться безперестанно за вас, щоб Ви в славі вернули до краю обробляти вашу працю, як яку Ви стали тут, бо і стоїть до нині.

Зо словами потіхи приїхав я до Вас із Рідного Краю, від нашого мілого народу, де ясні зорі, до тихі води, де нині зелені, де нині ще пишні, де не тільки терпіння, що лягли за волю тої Святої Землиці, від якої ділить Вас не одна гора, не одна ріка, не один чужий пашіл.

Діять, але позірно.

Бо нема розвору між нами й Вами. Одно в нас серце й одна надія, віра в Бога, якого Правда перетрває чужу власть.

Ся Правда Божа дасть нам тревалість і правдиву любов мої, вона дасть нам силу нині з неволі.

Віра, любов і надія єднять нас нерозривно!

Надію, що Ви вернете з полонини вже ваш нам Нарід у цілій Галицій Землі, Ваші терпіння, ваші нужди, ваші ще не сталі, ні поневолене школи й церкви не захитали його сильної надії.

Нема з нас прикру невгинаючі і зрада. Живемо всі своїм власним життєм, хоч поки що під чужою владою. Живемо взаїмною любовю до себе й до Бога, Дорогі Брати.

Нашо не а сили поганяти нашого стихійного бажання волі, з яким ми прийшли на сей світ, нашого непохитного бажання, що ми мавмо Ті кеж право до життя, як і інші народи і що за нами сила і правда стоїть.

Ми ж, що з Божої волі постигла наш Нарід тяжка дорога, що хотяй ворог напав і поневільнчає та забирає наші богацтва під своє нещасне панування в моменті, коли нам Нарід підтіко по Бозі й коли вона, стійкому нежиськлаєм, лише скріпляє нашу віру й нашу надію.

Миж знаємо, що й Бога Правда терпіння переслідувана.

Коли Ісус Христос прийшов на світ, не прийняв Його власний Його народ і власний Його накинувся на Його. Сліпа ненависть до Христа Спасителя, що мавдувати невинних дітий і Спасителя мусів укриватися між чужим народом. Та щойно тоді, коли минули ті, що чатували на Його Божого Дитяти, покликав Господь Бог Йосифа й Пречисту Діву до їхнього рідного краю. Але ще й тоді не був Христос безпечним, тому пішов у Галилею, щоби в Назарені пережити молодецький вік. А коли виступив з наукою Божого благовістування, напалали на Нього брати, надоїдаючи, що Він приятель митарів і грішників, що Він їсть і пє з ними, казали навіть отверто, що Він пяк (Л-7, 34), за слова гіркої перестороги, що ставали на Нього, хотіли його уменшувати, скинути зверху гори. Навіть серед Його учеників найшовся один, що хоч пригрішив, що ніколи не спустить Христа, і спустив хані таки відрікся Його, а був ще й такий, що за марних 30 срібняків продав Христа.

І що тоді, коли Христос, устубаючи перед переможною силою влади, прийшов із себе святу, кривлу жертву, зажадав безумний народ, що дяже вину сей спасителя на себе й дітий своїх, щоби гріх Христа запечатувати. — А щоб печаті не порушено, поставив чужих римських сторожів, щоб дивували Христа, щоб Він кожда не встав із гробу. Але Христос встав, а надлана сторожа впала дниць. Печать остали нерушенна, а Христос воскрес.

Дорогі Брати!

Подібну долю переживає тепер цілий Український Нарід.

І Ви, Дорогі Брати й Сестри, пійте ту долю Народу. Сповнюючи свою ману, казав Вам Господь вийти в чужину та зростати в ній по цілий час. Значить і для нас прийде час, що пропадуть ті, що чували в нашій Волині, ті, що в Єлиному зорді долітім її умертвили, ті, що нас оклевали, що жадали смерти стільки тисяч ім Народу не через се вовнали самої цих нашої молоді в сиру могилу, а гадають собі, що вже приборкали Волинь тих, що пробивали її каменем, пробивали гроби та поставили при вмлому гробі стражу, а тиранську сторожу. Але ремні їх зусилає. Правда Божа нешкодна. Вона не дасться приманити вдаченим. Нема печаті, нема сторожа, що може перешкодити, щоб нам Нарід воскрес!

Воскресне Україна! Власним життєм заплатив за свободу Українського Нарід. Так мусить бути, бо інакше не буде кінця безладдю.

Одначе, Дорогі Брати й Сестри, не одна хвилина дійть нас на свою ділянку моменту — ще не сказ: Ви вже не пототі запитати мене, коли ся буде? Так само питали колись мо-столи Христа, коли прийде обнова Божого царства? Дня і часу не знає Господь відповіла їм: „Не ваше єсі знати час і пору, що їх Отець застерігав сеї ідиотів. Але Дух Святий зійде на вас і ви наберете силу і будете свідками про мене в Єрусалимі, по цілій Юдеї і Самарії та в як по краю світу". (Ап. Діян. 1, 7-8).

Так мій і в Вас сказати, Дорогі Брати й Сестри! Вам, яким доля судила бутиїти Народу тяка дорога. Не будучини, волоки, ні долі нашого Народу нікто не знає. Господь Бог розвіяв для себе відомість свого Народу, але одно обіцяв нам, що Він шле на нас ласку Духа Святого й що наберемо сили й будемо свідками Божого милосердя на нашій святій землі, серед народів цілого світу.

Від Господа Бога маємо отже надію і прирочення Ідеї, яким ми на заперлиті виконати собі в Його, щоб ся можемо стати скоро прийшов на нас. Тільки ми самі можемо його приспішити. Надії на чужу, хоробі і ширу помощ, що Ми самі ми мусимо зробити, щоби стати тілом оруддєм сил Божої.

А яким чином?

Вперше: — Христа сказав до учеників: — „Мавте віру в Бога! Якщо маєте віру як гірчичне зерно, то ви сказ до тієї гори: Посунься! Ті вона пересунеться звідсіля — тоді Вам не буде для Вас нічого неможливого" (Мат. 17, 21 Мр. 11, 22, 23).

„Дорогі Брати!

Ми будемо мати силиу, неходячу віру в Бога, в Його сиє євангеліє, в святу Правду, в себе самих і у сіл Народ, як не убієте заражуватися ідеями нашого ворога, з якими, фальшивими і трудах і праці, тоді ся сильна Віра ніби, яка не знає ніяких ненавистей то перешкод, прискорить благословлену хвилю воскресення нашої Волині.

Вдруге: — Мусіте мати велику любов до тієї рідної, поневоленої Землиці, до нашого поневоленого народу. Любить Його тому, що він нас Вам, що любить тому, що він бідний, поневолений, сильний, страдний. Бо така любов, то не тільки материнська любов людини, яка не в свій Бадьоро, але і Божому помогти. Ми маємо любити наш Нарід саме тому, що він потребує нашої помочі.

Пам'ятайте, що цілий Нарід надіється на Вас. Ви будете ті, що перенесете ніж за Вами тугу серця свого, як Вас усе памятає, за Вас молить день-у-день Бога, щоби Ви найскорше вернули до нашого, до віи любить Вас. Ви покладете свою долю. Памятайте, що в серцях Ваших маєте скарб, який має вимуглий його кращу будучність. Памятайте, що кожда з Вас має дорівнює, що кожда з Вас не сміє ні в чім, ні про себе, а підставка, на якій спочиває доля Народу та, що тому Вам не розпоряджає свої собою. Всі Ви в службі великого Народу, що Вам розкладає свою долю. Памятайте, що в серцях Ваших маєте скарб, який має вимуглий його кращу будучність. Памятайте